

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Христос Воскрес

"Велич Христової перемоги"

(Івана.20:1-9)

Інколи, проходячи центром нашого міста, я люблю зупинитися біля прилавків, на яких продаються книжки. Багато цікавої і корисної літератури можна там побачити! Якщо вам, наприклад, цікаво знати, яких сто найбільших дитв було в історії людства, то ви можете купити собі таку книгу. Ви дізнаєтеся де, коли, хто з ким був, скільки загинуло і хто переміг. Але серед імен видатних полководців та адміралів ви не знайдете Імені Того, Хто отримав найбільшу перемогу в найбільшій дитві. Ви не знайдете там Імені Того, Хто подолав такого ворога, проти нього безсилі будь-яка армія, будь-яка зброя.

Кожна людина зустрічається з цим ворогом один на один, і кожна людина програє найбільшу в своєму житті дитву. Ворог переможно торжествує, а про долю переможеного добре написав Соломон: "І вернеться порох у землю як дуб, а дух вернеться знову до Бога, що дав дуб його..."

Звідки взявся цей непереможний ворог людини, і як його збуть? Святий Павло пише про це так: "Тому то як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, - так прийшла смерть у всіх людей через те, що всі згрішили".

Гробниці фараонів і царів, могили полководців і філософів, сильних і слабких, багатих і бідних, -

проповідь

ст.1-2

10 Заповідей -
чи знаємо і
чи виконуємо?

ст.3

Воістину Воскрес

Істина та цінність
доктрини Воскресіння

Христос

стаття

ст.4-5

Церква

розстріляних

відділення
 нової громади

ст.6-7

Чому Воскресіння
Ісуса є таким
важливим для
християн?

ст.8

В Реформованій

місії

Знайомиство з
новим місіонером

ст.9-10

Дитяча
сторінка

ст.11

Розпорядок
служб.
Різна
інформація.

ст.12

красномовно свідчать, що подолати смерть не допоможуть ні влада, ні сила, ні багатство, ні розум людський.

Історія знає багато великих людей. Був Сократ і Будда, Мойсей і пророк Ісаїя, Заратустра і Платон, люди, чії думки та ідеї і сьогодні мають величезний вплив на мислення сучасного світу. Але їхні могили свідчать, що і вони прогнали свою найбільшу дитву.

Проте був Один, про Кого ми сьогодні читали, Чия відсутність у могилі говорить про те, що Він здобув найбільшу перемогу, подолавши смерть. На третій день після того, як мертвого Ісуса було знято з хреста і покладено у холодну могилу, вхід до якої завалили величезним каменем. На третій день Його могилу знайшли пустою, а Його самого багато-хто бачили живим.

Цей Чоловік був таким, як один із нас. Він мав таку ж плоть і кров, яку маємо ми. Він був правдивою людиною, дуже люблячою, доброю, співчутливою до чужих страждань, і на відміну від нас, безгрішною. Він казав, що прийшов з небес від Бога, що приніс людям істину. А ще Він казав, що за це Його схоплять і вб'ють, але на третій день Він воскресне.

Ніхто не вірив Йому, але Він дотримав Свого слова. І Він воскрес, воскрес насправді! Його могила порожня. Його там немає. Бо Він живий! Саме цю подію ми зібралися святкувати!

Сьогодні Великдень, Великий день Великої перемоги. Ісус Христос переміг смерть, Він воскрес! І якщо наші серця сьогодні сповнені радістю, то ми знаємо чому. Не тільки тому, що ми радіємо за Нього, але й тому, що Його воскресіння, Його перемога так багато означає для кожного з нас. Апостол Павло пише, що Ісус прийняв смерть за наші гріхи і воскрес для виправдання нашого. Він зробив це для нас!

Христос воскрес, і якщо ми віруємо в нього, то Його перемога над смертю через віру стає нашою перемогою. Нам не треба більше боятися смерті, бо свого часу ми так само воскреснемо, як воскрес наш Господь.

“Бо коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, – пише ап. Павло, – то ми найнещасніші від усіх людей! Та нині Христос воскрес із мертвих, – первісток серед покійних... Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові під час Його приходу.”

Христос воскрес, щоб увійти туди першим і приготувати там для нас розкішні апартаменти. Це правда, бо Ісус Сам про це сказав: “Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога і в Мене віруйте! Багато осель у домі мого Отця, а коли б то не так, чи сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас?”

Під час Другої світової війни одна церква в Лондоні готувалася до богослужіння у зв'язку із святом жнив. В самому центрі між дарами стояв сніп стиглої пшениці. Богослужіння не відбулося, тому що вночі у суботу під час повітряного нальоту церква була повністю зруйнована. Минули місяці і настала весна. Люди помітили, що на місці руїн, де колись стояла церква, проросла зелень. Минуло літо і ростки закололи, а восени достигало зерно, що виростало серед каміння. Навіть домби і руйнування не могли знищити життя зерна.

Воскресіння Христове є доказом того, що життя сильніше за смерть. Для нас дуже важливо пам'ятати про це, бо ми часто бачимо докил нас смерть, зло, ненависть і неправду. Часом ми почуваємо себе безпомічними, наляканими і переможеними. І тоді згадаймо, що Христос Воскрес. Його могила порожня. Він живий!

І тоді наше життя зміниться, як змінилось життя Його учнів. З переляканої купки звичайних слабких людей, які ховались, закрити двері на всі засувки, вони перетворились на героїв віри, на палких проповідників Євангелії, на послідовників Ісуса, що без страху йшли заради Нього на муки і смерть. Інакше і бути не могло, бо сила Христового

воскресіння змінює людське життя, сповнює людське серце вірою та нестримним бажанням поділитися цією чудовою новиною з іншими. Сила Христового Воскресіння допомагає долати труднощі, страх і невпевненість у майбутньому...

Якось одного чоловіка Бог навернув до віри в Христа. Він жив у країні, де християнська віра переслідувалась, а тому потрапив за віру до

в'язниці. На суді, коли його звинувачували у вірі в Спасителя, він попросив слова і сказав: “Пане суддя. Уявіть собі, що ви подорожуєте незнаною дорогою і раптом доходите до роздоріжжя і не знаєте, куди йти далі. Тож треба, щоб хтось вам підказав. Ви оглядаєтесь докил і бачите двох осіб – одну живу, іншу мертву. Мертва, звісно, вам нічого вже не скаже. А жива може таки допомогти. Мертва не чує, не відповідає. А жива слухає, дасть пораду і поміч. То до кого слід звернутись по допомогу?” Суддя відповів: “Звісно, до живої”. То чому тоді ви вимагаєте від мене, щоб я звертався до поганських ідолів, які є німі і не чують, а не до правдивого і живого Бога, котрий каже мені у Своему Слові, що завжди вислуховує молитви праведних і відповідає на них, каже мені як слід жити, щоб мати вічне життя?” Суддя визнав, що чоловіка нема за що карати і відпустив.

Дійсно, хороша історія. Чому ж тоді багато людей сьогодні звертаються до мертвих людей, (святий Андрій, святий..., свята Варвара...), чому люди не звертаються до живого Христа, який не помер, а продовжує жити і передувати з нами навіки? Будьте впевнені в тому, що Господь вислухає вас, адже Він живий!!!

Воскресіння Ісуса є найбільшою радістю і для нас – Ісус і зараз живе. Він довів цілому світові, що смерть вже не панує над Ним. Христос воскреслий, незримо, але відчутно являється кожному. В житті кожного з нас звершується зустріч з воскреслим Господом, і Він приходить до кожного, стукаючи в двері його серця, знаходячи кожному свої слова. Від нас залежить почути, від нас залежить відгукнутися на цей стук тому, що Господь прийшов врятувати і змінити життя кожного з нас особисто. Господь воскрес для того, щоб і ми мали життя вічне. Тому в цей великий день Пасхи нехай кожний з вас занесе в серце цю радість і думку про те, що Господь і мені з'явився, Він і для мене воскрес, і для мене говорить, і зі мною залишається і буде завжди, як мій Господь, як мій Спаситель, як мій Бог. І нехай це свято воскресіння Христового триває не три дні за звичаєм, а ціле ваше життя. Нехай ціле ваше життя воскреслий Господь буде з вами.

Шановні читачі, ми з вами переходимо до вивчення останньої, Десятої Заповіді. У Гейдельберзькому Катехізисі є таке пояснення: «У моєму серці не повинно ніколи виникати ані найменшої думки, ні найменшого бажання проти будь-якої із заповідей Божих. Навпаки, всім своїм серцем я маю ненавидіти гріх і радіти всьому тому, що праведно (Лс. 19:7-14, Пс. 139:23-24, Рим. 7:7-8)

Цю Заповідь Катехізис пояснює, як єдине ціле. Римокатолики і лютерани поділяють її на дві: Дев'яту і Десяту. "Не жадай дому ближнього свого" є Дев'ятою, а "не жадай жони ближнього свого, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого" - Десятою. Такий поділ є штучним і надуманим, і з'явився внаслідок того, що вони не побачили різниці між Першою і Другою Заповідями і об'єднали їх в одну.

Але хоч Катехізис і не робить спроб змінити Десяту Заповідь, все ж потрібно сказати, що в її поясненні чогось не вистачає. Це Заповідь, в якій говориться про світ людських бажань. Вона має внутрішній характер, виявляє глибину і пошуковий характер Божого закону. Саме про це говорив апостол Павло: "Бо я не знав би пожадливості, коли б Закон не наказував: "Не пожадай" (Рим.7:7). Звичайно, це не означає, що інші Заповіді не мають такого глибокого і внутрішнього застосування, скажімо, як ненависть веде до злочину, хтивість - до перелюбу, а ревності до неправдивих свідчень. Проте, ця Заповідь має справу із світом почуттів, бажань і стремління. Вона заглядає в середину людини.

Що таке пожадливність? Біблійні слова означають "бажати" або "задовольнятися чимось". Ці слова показують, що бажання само по собі не є чимось поганим, так само як бажання чогось хорошого в цьому житті не є гріхом. Але ж пожадливність означає розгнущдане бажання, яке веде до порушення Закону. Воно означає пристрасне бажання тих людей, або речей, яких у нас немає. І воно може настільки полонити нас, що ми можемо навіть позбавити інших того, що належить їм. В основному це позначається на жадобі до грошей, власності, але сюди входять і інші мирські речі: здоров'я, популярність, положення, влада.

Де ж виникає цей гріх? Оскільки він є внутрішнім, то існує тільки одне місце, де він може зародитись, це – серце. Господь Ісус каже: "Бо з серця виходять лихі думки, душоубства, перелюби, розпуста, крадіж, неправдиві свідчення, богозневаги" (Мт.15:19). Той факт, що Христос кладе "лихі думки" на початку переліку, все ж щось означає. Він підтверджує те, що злі бажання або думки є основою і коренем всіх гріхів. Яків підтримує цю точку зору, коли говорить: "Але кожен спокушується, як надиться і зводиться пожадливстю власністю. Пожадливність потому, зачавши, народжує гріх, а зроблений гріх народжує смерть" (Як.1:14,15).

Але якщо серце є джерелом пожадливості, то потрібно сказати, що в кінці його знаходиться ідолопоклонство. Це змушує людей забувати про Бога і відкидає всі думки про Нього (Лк.12:19). Серце тоді підбурюється такими мирськими речами, як гроші, слава, задоволення, престиж – все присвячується цьому богу (Кол.3:5). Господь Ісус попереджує: "Глядіть, остерігайтеся всілякої зажерливості" (Лк.12:15). Ті, що бажують багатств та інших ідолів, не тільки самі собі

завдають шкоди, а й своєму ближньому і Богу тому, що люті бажання отримують верх (1 Тим.6:9,10).

І справді, в Писанні можна знайти багато таких прикладів. Гріх Адама і Єви став можливим через те, що диавол зародив в їхніх серцях злі думки і бажання (Бут.3:1-6). Це ж стосується і Ахапа (Іс.Нав.7:16;26), Давида і Вірсавії (2 Сам.11,12), Ахава і Навотового виноградника (1 Цар.21), Гехазі, який жадав дарів Наамана (2 Цар.5:20-27) та інші.

Через поширення цього гріха Катехізис і каже: "Всім своїм серцем я маю ненавидіти гріх". Це говорить про те, що ми повинні не тільки володіти своїми грішними ділами, але й усім серцем ненавидіти як думки, так і справи, пов'язані з цим. Наше протистояння гріху повинно йти від самої суті, від самого центру нашого буття. За допомогою Божого Слова і Духа ми повинні тренувати наші серця відкидати хтивість, пожадливність, заздрощі, невдоволення і байдужість.

Ми повинні "радіти всьому тому, що праведно". Божя святість і праведність повинні бути дороговказом для всіх наших вчинків (Мт.6:33). Ми повинні пізнати секрет задоволення. Пануючою філософією нашого часу є: "Більше, більше і більше". Людина хоче постійного зростання зарплати, різних зручностей у домі, одягатись за останньою модою, мати найновішу модель машини. Самі по собі ці речі не є поганими, але що змушує людину тягнутись за ними? Апостол Павло сказав дуже влучні слова: "Бо навчився я бути задоволеним з того, що маю" (Фил.4:11,12). Задоволення є біблійною відповіддю на пожадливність. Що це означає? Це стоїчне ставлення, в якому ми не дозволяємо різноманітним життєвим негараздам взяти над нами гору? Це покора долі? Це байдужість до всього матеріального? Ні, задоволення є визнанням того, що Бог забезпечує всі наші потреби і правильне сприйняття того, що Він пропонує. Якщо ви правдиво до чогось прагнете, молитесь за це, працюєте для цього, тоді ви будете задоволені тим, що Бог для вас заготовив. Ось, що таке задоволення.

Запитання

1. Що означає "жадати"? Який антонім цього слова?
2. "Адам і Єва були першими, хто пожадав"? (Бут.3:1-7)
3. Хто були ці люди: а) пожадання коштувало йому первородного сина; б) їй - її життя; в) йому - його трону; г) йому - його здоров'я; д) йому - дитини.
4. Чи пожадання сьогодні все ще є серйозним гріхом?
5. Яким чином лотереї підживлюють пожадання? Чи повинна держава дозволити лотереї? Що робити людям, які хочуть вибитися у життя?
6. Чи "бажання" є завжди поганим явищем? (Прит.30:8,9; Фил.1:23) Як би ви відокремили добре і погане бажання?
7. Є люди, які ніколи не задоволені, вони постійно хочуть більшого. Чи є це християнським відношенням? (Фил.3; 4:11-13) Чому справжні віруючі не наповнюють свій розум всілякими земними бажаннями? (Фил.3:20,21)
8. В чому християнське задоволення? (Фил.4:11)
9. Кого б ти назвав найсвятішим у Біблії?
10. Вважають, що діти Божі можуть у цьому житті бути безгрішними, ідеальними. Що про це каже Писання? (Фил.3:12; Якова 3:2)
11. Яким був гріх таких людей, як: Авраам, Яків, Мойсей, Аарон, Давид, Соломон, Петро, Павло?
12. Що має на увазі Яків, коли говорить, що ми "згрішивши в одному, винними в усьому стаємо"? (Якова 2:10,11)
13. Що має на увазі Ісус у Мтв. 5:48?

Істина та цінність доктрини воскресіння Христа

В цьому світі лише Бог дає людині зацікавленість в тому, щоб знати свою історію та майбутнє і в такий спосіб вірно розуміти свою теперішню ситуацію. Але після гріхопадіння це робити важко через те, що наше серце лукаве та схильне до обману. За своєю природою ми обманюємо, любимо перебільшувати, прикрашати або змінювати нашу історію для власної вигоди. Також ми повинні визнати, що ми дуже обмежені, не знаємо багато важливої інформації, щоб правильно реконструювати історію. Замість того щоб бути смиренними, багато людей використовують такий брак інформації навіть для того, щоб спотворювати те, що ясно та зрозуміло.

Всі люди добре знають про таку небезпеку з власного досвіду. Ми бачимо це в собі, в наших розмовах, кожен із нас схильний до цього. Тому, коли чуємо якусь історію, то в наших серцях завжди з'являються скептицизм, підозри або критика. Або ж людина впадає в іншу крайність і без зайвих запитань сприймає все та вважає, щоб будь-який сумнів – це гріх. Але такий фанатизм – це не та віра, якій Біблія вчить нас. Ми можемо та повинні задавати запитання нашому Богу, і Він, як досконалий Батько, дає відповіді усім Своїм дітям.

Повернемось до нашого скептицизму. Коли ми слухаємо будь-яку історію, то чим менше вона здається нам правдивою, тим більше закладається сумнівів. Однак, якщо говоримо про воскресіння Христа, то не можемо пригадати історії, яка була б менш ймовірною для людини, що раціонально мислить та має раціональне світосприймання. Немає нічого поганого в тому, щоб критично підходити до будь-якої історії, тому що в нашому житті багато брехні, але через те, що наше серце та наш розум лукаві і обмежені, існує ризик, що ми сприймаємо істину як обман, а обман та брехня здаються нам істиною. Або ми відмовляємось вірити і сприймаємо лише те, що бачили та до чого могли доторкнутися. Але так неможливо жити, бо усвідомлюємо, що ми не можемо перевірити всю інформацію, але ми маємо вирішувати, що з цим робити.

Що ми маємо робити в цій небезпечній для нас ситуації, кому вірити і кому не вірити? Кожна людина хотіла б мати такий рецепт, який допоміг би зрозуміти, кому вірити, а кому – ні.

На жаль, я не маю такого рецепту. Але на прикладі двох аргументів хочу показати, чому беззгідставно, важливо та корисно вірити у воскресіння Христа.

1. Немає і ніколи не було жодного реального, раціонального (з нашої точки зору) доказу воскресіння Христа. Але, незважаючи на це,

через 2000 років багато людей вірять у воскресіння Христа, і для них така віра – єдина надія в цьому житті та в смерті.

2. Саме віра у воскресіння Христа та віра в наше воскресіння вирішує головну проблему людства, але незважаючи на це, у світі не існує такої істини, яку б так сильно і часто атакували, намагалися знищити, як істина воскресіння Христа.

Ці два твердження, що самі по собі нелогічні, які можемо назвати парадоксальними, допомагають нам сприймати воскресіння Христа, доводять парадоксальність нашої логіки та оцінки істини. Вони припускають, що людська точка зору, критерії, через які людина сприймає реальність, не можуть бути єдиним, прийнятним, нормативним поглядом на історію та нашу реальність.

Які ж висновки можемо зробити з першого аргументу?

Якщо хочемо глибше дослідити історію воскресіння, то повну інформацію про це ми можемо знайти лише в 4 Євангеліях Нового Заповіту (слід зауважити, що й світські історики, сучасники Христа, як, наприклад, Йосип Флавій, писали про життя, смерть та воскресіння Христа). Однак, якщо ж ми порівнюємо ці чотири історії, то незважаючи на те, що вони розповідають нам про одну і ту ж подію, ми побачимо багато розбіжностей в деталях.

Коли ж ми аналізуємо поведінку людей, учнів, які потім стали розповсюджувати звістку про воскресіння, то бачимо, що вони сумніваються, не вірять у це. Та навіть в той момент, коли Він уже відходив від них, коли вони багато разів бачили Його, вони все ще сумніваються у воскресінні Христа. Матвій у своєму Євангелії (28:17) не приховує це, але повідомляє про це всім поколінням до сьогоднішнього дня. Також в Діях апостолів 1:6, коли Ісус вознісся до Отця, автор не приховує нетямущість та честолюбство апостолів, котрі очікували на політичну владу від Ісуса, на високий статус.

Які ж висновки ми можемо зробити з цього? Можна було б сказати, що це зайвий раз доводить, що воскресіння Христа – це обман, тому що ці чотири джерела мутно, незрозуміло розповідають про цю подію та визнають, що навіть учні Ісуса не вірили в це, навіть ті люди, які бачили його віч-на-віч. Як безглуздо тоді сьогодні нам вірити в Нього, коли Він не з'являється нам. Можливо, учні бачили якусь примару. Вони хотіли,

щоб Ісус залишався живим, їм не вистачало Його, то, мабуть, їм приснився Ісус, який прийшов до них в мріях, але потім вони самі зрозуміли, що це неправда. Але цікаво, що на підставі тих самих аргументів можна зробити протилежний висновок. Ви самі вирішуйте, чи буде це більш ймовірний висновок, чи ні. Якщо б ви взяли всю інформацію з чотирьох Євангелій, звернулися до професійного детектива та попросили перевірити правдоподібність цих історій, саме їх розбіжності були б одним з важливих аргументів правдоподібності воскресіння.

Через те, що це була дивовижна, неочікувана, екстремальна ситуація, в якій люди звичайно реагують хаотично та неадекватно, запам'ятовують різні моменти.

Якщо б збіглися всі деталі, то для професійного детектива це було б дуже підозрілим. Тоді навіщо писати про нетямущість та зневіру учнів Христа, якщо вони дійсно хочуть ошукати людей? Саме це і підтверджує правдоподібність. Вони написали про все, що вони бачили, чули та пам'ятали - вони нічого не хотіли приховувати, але прагнули до точності та достовірності. Тоді як історія воскресіння Христа могла розповсюдитись через цих учнів і до сьогодення, якщо навіть коли вони бачили Христа, то не були впевненими, що це саме Він воскрес? Рациональної, логічної відповіді на це запитання знайти неможливо, незважаючи на те, що факт залишається фактом. Й сьогодні на всіх континентах проповідують воскреслого Христа. Єдина відповідь на це - Христос дійсно воскрес, Йому дано владу на землі і на небі, Він дійсно був тоді з нерозумними, невіруючими учнями, дав їм віру та силу проповідувати Його воскресіння. Так відбувається сьогодні і до кінця віку, Сам

Христос перебуває Своєю всевладдям із тими, хто вірить та проповідує воскреслого Христа. Подивіться, скільки чудових вчень, ідеологій було створено людьми в історії людства, але багато з них уже давно забуто, і жодне з них не претендує на те, щоб бути завжди актуальним та істинним, але воскреслий Христос претендує на це, тому що Він є вічний та всемогутній Бог, Господь всесвіту.

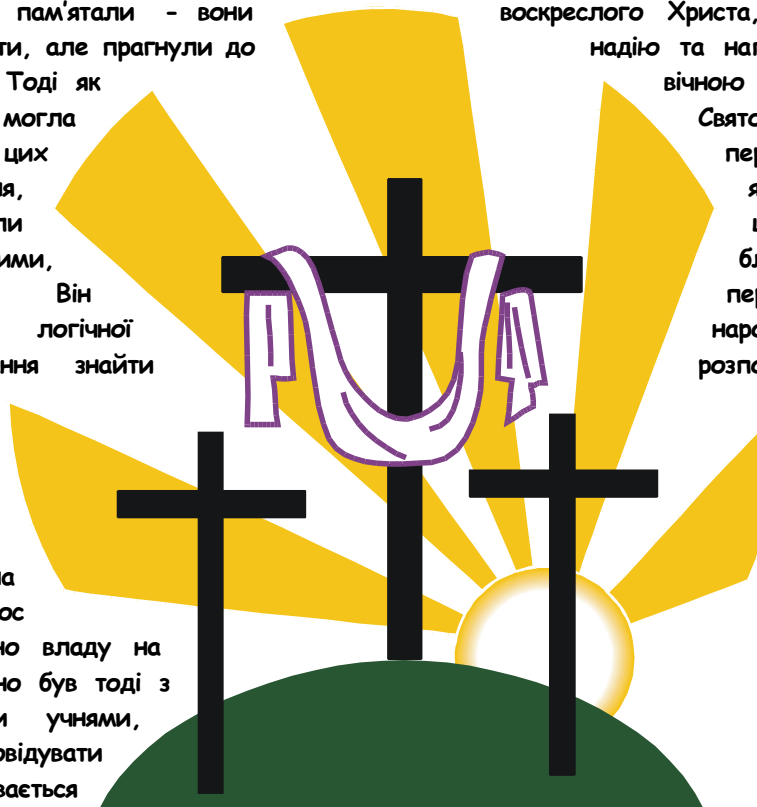
Таким чином, ми перейшли до другого питання, яке дає нам відповідь на те, як таке можливо, що в ході історії, починаючи з апостолів, найбільш великі та впливові люди і влади з люттю нападали на християнство, в основі вчення якого - воскресіння Христа. Всі ці люди зникли, їх забули, але воскресіння Христа до цього дня проповідується по всьому світу. Єдина відповідь на це - Христос істинно воскрес та Своєю всевладдям панує до кінця світу.

Сучасні, я б сказав, безбожні вчені-раціоналісти, коли досліджують чудеса та воскресіння Ісуса, роблять наступний висновок: сучасний, науковий та екзистенціальний світогляд значить, що світ Нового Заповіту для нашої епохи незрозумілий та непотрібний. Але їх можна запитати: як сучасний світогляд дає відповідь на питання смерті? Як ці відповіді задовольняють людей та дають їм надію? Проблема смерті - це не лише проблема періоду Нового Заповіту, вона є проблемою нашого сучасного життя, від якої ми не можемо сховатися.

Смерть робить людське життя безглуздим і безнадійним, які б чудові та важливі справи людина не робила, так чи інакше вона має залишити цей світ. Еклезіаст майже 3000 років тому добре пояснив у своїй книзі цю проблему, яка залишається актуальною до кінця цього світу, доки людина не помре.

Ніхто не може дивитися в очі смерті без віри та сили воскреслого Христа, але коли Христос дає надію та наповнює наші серця Своєю вічною любов'ю через Духа Святого, ми отримуємо силу пережити і перебороти будь-яку проблему та тягарі в цьому світі. Христос по благодаті дарує нам Свою перемогу, і ми, як Його народ, маємо завдання розповсюджувати цю добру звістку; Він з нами до кінця світу - Вічний, всемогутній Господь, Який панує над всіма живими та мертвими.

Молнар Шандор
M.Kuiv

ЦЕРКВА РОЗСТРІЛЯНИХ *

Шановні читачі «Євангельської Правди» широко вітаємо вас зі святом Воскресіння Христового. Божої ласки та добра усім дітям Господнім. «Христос Воскрес! Звершилось чудо, навкруг радіє дівтора. Врочиста пісня лине всюди - це справді радісна пора».

Ми тішимося, що можемо перечитувати Слово Боже про воскресіння Ісуса, а особливо, що ця перемога принесла для Церкви Божої. Найбільшим доказом воскресіння Христового, - сказав один теолог, - є те, що його Церква в таких важких умовах, за такий короткий час так виросла і зміцніла. Ми з вами віримо в Божу Церкву - Єдину, Святу, Соборну і Апостольську. Ми в Українській Євангельсько-Реформованій Церкві намагаємось бути живими членами цієї Церкви Христової, і нехай Господь керує нашими намаганнями.

Одним з пріоритетів розвитку наших громад є місійна праця. Можливо, ми дещо пізно почали це усвідомлювати, але краще пізно, ніж... Тому громади міста Рівне та смт. Степань почали шукати можливостей для відновлення місіонерського руху серед громад УЄРЦ. Ми почали з себе. Раніше ми багато говорили, що потрібно відновлювати ті громади, які були до 1939 року, але самі мало що робили в цьому напрямку. Тому дякуємо Господові, що Він керував великим бажанням братів та сестер наших громад їхати до Галичини, збирати інформацію та шукати людей, які прагнуть відновлення Української Євангельсько-Реформованої Церкви. Перша поїздка в ті місця відбулася місіонерами ще у 1994 році, потім ще були інші поїздки наших братів, які не мали особливих успіхів. Однак круга скресла. Починаючи з 2007, року представники наших громад почали відвідувати такі міста та села як Миколаїв (Львівська область), Івано-Франківськ, Коломия, Підгайчики (Івано-Франківська область). Не лише молоді люди брали участь у таких експедиціях, але й пастор Семенюк Ф.О., якому тоді було 96 років, а також пресвітер громади УЄРЦ м.Рівне Коноплюк П. І. та пресвітер УЄРЦ смт. Степань Мурза В.Н. Ми багато молилися. Постійно в громаді Рівне - у середу, а в громаді Степань - щоп'ятниці, лунали молитви за місійну працю в Галичині. І Святий Бог відповів нам. Це дійсно неймовірно для усіх нас.

Члени церкви Рівного та Степаня, які були на відкритті церкви в с.Підгайчики

Хочемо поділитися нашою радістю, нехай це буде й ваша радість - 6 квітня 2008 року ми були присутні на відкритті Української Реформованої Церкви, яка називається Церквою Святого Андрія, у селі Підгайчики (Коломийський район, Івано-Франківська область). На першому богослужінні були присутні люди з навколишніх сіл, гості з Коломиї, Рівного, Степаня та США. Усіх людей налічувалося біля 150 чоловік. На служінні лунали твори епохи Реформації, які чудово виконував хор новоствореної громади. Було видно, що підготовка до відкриття була досить тривалою, бо члени хору грали на музичних інструментах, співали музичні твори у декілька голосів. Сам хор - це фактично одна сім'я. Дуже простий брат, можливо, майбутній пресвітер громади - Іван, його дочки Оксана, Мирослава та син Тарас. Було видно, як вони, можливо, до ночі, мали репетиції, але своїм співом змогли передати свою довіру до Господа. Вони співали про Божу Святість та Його Милість.

Також ця Церква має свого ординованого у США пастора Миколу Фаригу, який має вищу теологічну освіту. Цей брат з цього села, він навчався у семінарії під проводом досить відомого теолога Реформованої Церкви

Р.Ч. Спрола. Після закінчення семінарії Микола Фарига повернувся з сім'єю до України. Маючи вищу освіту з архітектури почав будувати власний будинок, де, в першу чергу, спроектував великий зал на 200 чоловік для богослужінь. Цікаво, що він з сім'єю (ще 5 чоловік) тісниться у двох кімнатах, бо в інших ремонт, але зал для богослужінь вже готовий і богослужіння вже є де проводити.

Також цей брат почав роз'яснювати людям із свого села та міста Коломиї, реформовану доктрину, її особливості та переваги. Для багатьох людей це було цікаво, однак багато з них були, чи є членами баптистських Церков. Багато в чому вони погоджувалися з вченням Реформації, але чесний християнин буде досить скрупульозно досліджувати Писання, щоб дійсно переконатися у біблійній основі реформованої

доктрини. Були й такі християни, які поступово прийняли ідеї Реформації, ширим серцем зрозуміли глибину цих ідей. Тому вони вийшли з баптистської Церкви і їх радість також у тому, що з 6 квітня вже існує та Церква, яку вони поступово будували та про яку мріяли. Вийти з баптизму та прийняти реформовану доктрину вимагає

Оголошення про відкриття церкви

Фонд "СВЯТИСТЬ"

Церква Св. Андрія

6
КВІТНЯ
2008
о 12:00 год.

Підгайчики
вул.
Озерна, 30

Відкриття
Євангельської
Реформованої
Церкви

31 жовтня 1517 став днем, коли Бог Сам втрутився в хід історії і розпочав реформу Своєї Церкви. Ця реформа торкнулася не тільки Церкви, але культури й науки. Середньовічне невігластво поступилося періоду Просвітництва, пошуку істини і повернення до першоджерела. Біблії. Цей рух в 1925р. досягнув Західної України, в тім числі і с. Підгайчики. В 1935р. святкуючи 10-ліття Церкви пройшов парад священиків в м. Коломиї і в 1939 році з вторгненням комуністів був знищений...

доброто знання Слова Божого, мужності та чесності. Для багатьох членів баптистських Церков по-новому відкриваються ідеї Реформації. Вони сприймають їх серцем, бо бачать, що це біблійне вчення, але їм важко, боязко заявити чесно про свої погляди. Це дійсно не просто, бо так хочеться бути духом реформатом, але при цьому залишатися членом баптистської

Церкви. Багато так і роблять. Їм боязко сказати хто вони. На нашу думку, реформованою доктриною будуть цікавитися дедалі більше християн. І ми маємо бути готові до цього, щоб чесно, щиро викласти те, на чому стоїмо. Але це лише один бік нашої місіонерської праці. Є й інший. Той, який брати з УЄРЦ Рівне/Степань почали реалізовувати, а саме: спробувати відновлювати ті громади, які існували до 1939 року. Громада в селі Підгайчики є першою ластівкою на Галичині. Молимося до Господа, щоб цей процес продовжувався.

Маємо деякі хороші новини стосовно міста Коломия, і надіємось, що наступна громада Реформованої Церкви буде відкрита саме в цьому місті, яке колись називали «колискою Реформації на Україні». Просимо молитися за цю працю.

На задньому плані Син Р.Ч. Спрола, пастор М. Фарига та пресвітер УЄРЦ Рівне Коношюк П. І.

Ми тішимось, коли Реформована Церква росте, і її члени та прихожани дедалі більше усвідомлюють, що є громадянами Царства Небесного. Наші громади далеко розкидані по Україні, але ми близькі у вірі. Ми прагнемо, щоб відстань між нами зменшувалась і ми дійсно стали Реформованою Церквою, через яку почнеться духовне пробудження нашого народу.

Ваші у Господі представники УЄРЦ м.Рівне та смт. Степань.

** Р. С. Можливо, для вас здається, що назва цієї статті є дивною. Але ми вибрали цю назву, бо вперше почули її від професора Київського інституту філософії пана Яроцького, який працює на кафедрі релігієзнавства. Сестра цього брата була членом УЄРЦ міста Рівного до 1939 року. Саме так у цьому інституті називали Церкви, які були знищені, розстріляні за часів більшовицької влади. Саме так називають і нашу Церкву.*

Пастор Микола Фарига

Хор громади

Давайте поміркуємо над словами апостола Павла, котрі він написав до Тимофія в другому листі, розділ 2, вірші 16-19. Павло говорить про ересь, яка була актуальна в громаді Ефесу та інших містах. Два християнські вчителі (Гіменей та Філіт) вчили християн, що воскресіння було вже. Що ж вони мали на увазі?

Як ви знаєте, вчення Павла та інших апостолів ґрунтувалося на дивовижному приході Ісуса в цей світ, Його науці, стражданні, смерті та воскресінні. Все це було заради віруючих, тих, «кого Отець дав Йому». Павло говорить поганям (Ефес. 2:1), що вони «мертві» через їхні провини та гріхи. Вони живуть під Божим гнівом, якщо тільки не навернуться і не прийдуть до Ісуса, який взяв на себе гнів за гріхи та провини людства. Якщо вони звернуться до Господа, то отримають примирення з Богом. Їхнє нове життя буде схоже на воскресіння з духовної смерті, як апостол Павло написав (Ефесян 5:14): «Сплячий, вставай, і воскресни із мертвих, - і Христос освітить тебе!» Ці останні слова Павла (поряд з іншими) були недобре використані Гіменеем та Філітом. Вони вчили у своїх проповідях, що воскресіння віруючих – є їхнє навернення, момент, в який вони стали віруючими. І це все. Не потрібно більше очікувати тілесного воскресіння Божих людей. Могили «не будуть відкриватися». Достатньо того, що ми ідемо на небо після смерті, а наші тіла, коли ми померемо молодими чи старими, будуть забуті людьми та Богом.

Чому ці вчителі так навчали людей? Зазвичай, фальшиві вчителі говорять людям те, що ті хочуть почути. В ті дні грецька та римська культура мали, свого роду, презирство до тілесного аспекту людського життя. Тіло було своєрідною в'язницею для душі, і коли душа звільнялася (після смерті) вважалося, що безсмертна душа здіймалася вгору, а тіло просто пропадало. Ви можете прочитати також про це вчення в 1 Тим. 4:3, там сказано про те, що фальшиві вчителі забороняли одружуватись та наполягали на утриманні від певної їжі.

Згодом це презирство до життя та природи проявилось в Єгипті, де люди залишили міста і села та почали самотнє життя в пустелі. Дехто, як Симеон, відомий як святий, який диве на стовпі, присвятив своє життя медитації на стовпі. Невже наше тіло не цікавить Бога? Чи ж не є ми Його власністю тілом і душею? (Гейд. Катехізис 1)

Гіменей та Філіт певним чином відокремили Ісуса від Його послідовників, від Його братів та сестер. Вони не відкидали, що Ісус воскрес із мертвих, але вони зробили розділення між Ісусом та Його послідовниками. Проте ми знаємо, що Ісус прийшов у цей світ як Посередник. Його страдання були замість Його людей, щоб звільнити їх. Коли Він помер, Він помер замість Своїх людей, але не для себе. Коли Він воскрес із мертвих, Він повернувся для життя Його людей. Коли Він прийшов до слави Божої (вознісся на небо), вони також підуть з Ним і перебуватимуть зі своїм Батьком (Колосян 3:1-4).

Якщо ви хочете знати, чому важливо вірити у воскресіння Ісуса, то я вам скажу дві речі. 1. В Слові

Божому написано, що воскресіння Ісуса є доказом примирення з Богом. Покарання за гріх є смерть (це сталося у страсну п'ятницю з Ісусом). Вся сила гріха та Божий гнів за гріх привели до смерті Ісуса. Але коли Він отримав життя ранком третього дня, Він воскрес із мертвих, і саме це стало доказом того, що гріх вже не має влади над Ним. Ми, як діти Божі, належимо Тому, над Ким гріх вже не має влади. І коли ми віримо в Нього і належимо Йому, хоч ми і маємо труднощі з гріхами (гріх все ще присутній у нашому житті), проте дякуючи Богу, гріх не має над нами вирішального слова, і влада гріха є зломленою у нашому житті. Скажімо, християнин, який страждає від впливу алкоголю, має вірити у воскресіння Ісуса, адже саме в цьому факті полягає кінець диктаторству гріха.

2. Якщо Отець настільки полюбив Свого Сина - Ісуса, що дав Йому нове славне тіло, то і ми маємо вірити, що будемо мати нові тіла. Ми ж віримо у воскресіння з мертвих. Саме в цьому питанні у християн є чимало недовіри або ж обмаль зацікавленості. Деякі харизмати (яким фактично був і Гіменей) співають на кладовищі біля могил лише пісні хвали та подяки Богу. Поховальна церемонія схожа на богослужіння подяки. І вони славлять Господа за те, що віруючий є з Господом. Це все добре, але часто не чути жодного слова смутку, адже ми втратили цю людину, ми вже більше не зможемо поцілувати її або його, ми більше не зможемо чути її голос, чи ласкавих слів. Часто – жодного слова про воскресіння та про Господа, який відновить цей світ. Ми знову дістанемо наші тіла, нові, славні. Адже ми належимо Ісусу, котрий воскрес із мертвих.

Тоді, в кінці всього, Господь покаже свою могутність у зміні світу, і радості не буде меж: ангели та старці, вся церква будуть прославляти Того, Хто зробить все нове.

Висновок: ніколи не відокремлюйте вашої віри у Христове воскресіння від Його посередництва, в тому числі і за вас особисто. Саме тоді ви побачите важливість воскресіння Ісуса.

1. Якщо б Ісус був мертвий, влада гріха та смерті не були б зломлені. Але Він воскрес із смерті, тому ми маємо вірити, що влада гріха та смерті є розбитою.

2. Через Ісуса Господь чує увесь наш смуток про біль, хвороби, недугу. Наше тіло є не менш важливе для нашого Господа (порівняйте 2 Тим. 2:19: «Господь знає тих, хто Його»). Наше тіло навіть є храмом Духа Святого. Бережіть своє тіло (чистити зуби є більш «духовне» заняття, ніж ви собі могли думати).

3. Якщо ми не можемо зберегти в комп'ютерах дані ДНК всіх людей та інформацію про наші гени, не бійтеся, що Бог забув того, хто належав Йому і помер навіть століття тому. Пам'ятайте про всемогутнього Бога, який воскресив Свого Сина з мертвих.

Вчення Гіменей та Філіта пізніше стало частиною вчення гностиків. Також анабаптисти не зовсім вірили у те, що Ісус справді народився від тіла і крові Марії.

Про це також прочитайте в Гейдельберзькому Катехізисі, Господній День 17.

Мартен Хан, Голландія.

В реформованій місії

Коли я думаю про своє життя, я вдячний моєму Господу і Спасителю за те, що Він дав мені місце в церковній місії, допоміг мені пізнати, що означає бути реформатором.

Я народився на півночі Голландії в невеличкому містечку. Там була перша громада мого батька, в якій він працював пастором. Коли мені було три роки, він погодився взяти участь у місії за межами Голландії. Разом ми поїхали до Індонезії, в Нову Гвінею, на ті часи та країна була голландською колонією. Мій батько там був першим місіонером від Реформованих церков (звільнених), і мав розглянути можливості для місії. Він вибрав місце, де люди жили в язичеській темряві. Дух Господній, через проповідь місіонерів, привів людей до пізнання Ісуса. Цього року в Папуа Новій Гвінеї (теперішня назва Папуа) будуть відмічати 50 річницю з часу, як мій батько почав проповідувати Євангеліє в тій місцевості.

Мої батьки дали нам християнську освіту, навчили нас любити Бога та Його церкву. Коли мені виповнилося 12 років, я пішов вчитися у гімназію при реформованій церкві. Після цього продовжив навчання в Теологічному університеті наших церков у місті Кампен.

Під час навчання я одружився з Рією. До того вона працювала в офісі, але оскільки моя діяльність була пов'язана з роботою для місії, я попросив її опанувати професію медсестри, що вона і зробила. Вона працювала в лікарнях міст Арнгем, Зволе, а також в будинку для літніх людей в Кампені. Господь нам дав шістьох дітей, і в даний момент ми маємо ще й 6 внуків. Це справді Боже благословення.

Коли у мене була ординація (рукопокладення), мій батько читав проповідь на текст пророка Ісаї, 52 розділ: «Які гарні на горах ноги благовісника, що звіщає про мир, що добро провіщає, що спасіння звіщає...». Зараз я понад 25 років несу служіння пастора, проте ці слова з Біблії все ще продовжують надихати мене. Ми несемо людям не лише добру новину, а найкращу, яка тільки може бути. Це саме те, що необхідно почути та повірити кожному грішнику.

Я працював 4 роки в маленькому селищі в центрі Голландії, згодом 4 роки в Роттердамі - найбільшому портовому місті нашої країни. Це був час і навчання, і пізнання. Після 8 років праці в церквах я перейшов у реформовану місію. Це було всередині нашої країни, на півдні, де жили переважно католики. Було таке відчуття, ніби

потрапив до іншої культури. Моє завдання було побудувати Реформовану громаду через євангелізацію. Там на величезній території було близько 40 реформованих людей, але самої церкви на той час не було. Вони відвідували церкву в місті Венло і згодом почали євангелізацію. Ми мали жіночі ранкові богослужіння. Були також спеціальні зустрічі ввечері, де ми запрошували людей до обговорення певних тем, скажімо, «Біблія та іслам». Мали також курси про значення 10 Заповідей. Влітку, молодь з інших реформованих церков також допомагала в євангелізації. Я був задіяний в роботі місії, і мені це подобалося. Як християнин, багато чому можна навчитися, коли говориш з людьми, які не знають Бога. Їхні запитання та примітки завжди змушують задуматися над тим, у що ти віриш. І я зрозумів, наскільки дивовижним є те, коли людина стає віруючою. Це не від нас, це дар Божий, як говорить про це Біблія. Після 7 років громада виросла до сотні членів і в 1997 була заснована нова реформована церква в місті Венло. Я вдячний Господу за такий досвід, адже в ті часи я багато чому навчився.

Затим я знову служив пастором в кількох реформованих громадах. Це були великі громади (близько 600 членів), а тому було багато роботи. Перше завдання пастора - проповідь Євангелії та навчання громади. Всю пасторальну роботу я виконував разом з старійшинами громади. Декілька разів на рік ми мали зустрічі, де вирішували хто і коли буде здійснювати такі візиту. Тобто, ми працювали разом, залучаючи до роботи також дияконів та дияконис. Було приємно служити пастором у великій громаді разом з іншими людьми.

Перше завдання пастора завжди стосувалося місцевої громади, але також потрібно було виконувати щось для інших реформованих церков.

Саме тому мене було обрано членом опікунської ради Теологічного Університету в Кампені. Це також було хорошим досвідом, який я запозичив і міг дати вагомий внесок у роботу університету. Робота в університеті, а також тут в Україні, в нашій Київській семінарії, є дуже важливою для церков та для Царства Божого. Я був і залишаюсь переконаний, що дуже важливим є навчання молодих людей, які прагнуть стати проповідниками. Після кількох років перебування в опікунській раді Синод мене уповноважив брати участь в комітеті, який опікується євангелізаційними проектами наших церков. Ми маємо декілька місійних проектів у самій Голландії, скажімо, Венло (де я працював), в Амстердамі, а також в Бельгії. Церкви, які знаходяться поблизу, не завжди можуть фінансово підтримати всі потреби тих місій. Для цього потрібні особливі працівники, приміщення для зібрань, а тоді, коли для цього засобів не достатньо, необхідна допомога інших церков, навіть Синоду. Саме Синод зобов'язав мене разом з іншими людьми підтримувати місіонерів, переглядати плани та платити кошти. Це також для мене було великим задоволенням, оскільки я міг опікуватися місією реформованої церкви від імені Синоду.

Згодом, в 2006 році, прийшло запрошення від Хаттема поїхати на Україну. Ми були дуже здивовані, адже я пропрацював у громаді Хаутена лише три роки. Що ж змусило нас прийняти рішення приїхати на Україну? Після відвідин Києва та Рівного я був переконаний, що саме Господь кликав нас. Я мав це відчуття у молитвах. Моя дружина Рія також це відчувала. Знову настав час взяти участь у реформованій місії, але тепер вже не в Голландії, а в Україні. Наші діти живуть самостійним життям, тому нас ніщо не затримувало. Я пригадую той емоційний момент, коли нам доводилося розставатися з громадою в Хаутені. Мені подобалася ця церква, подобалося також, що там є багато молодих людей сповнених ентузіазмом. Проте ця громада вже має нового пастора і це тішить мене. Це був час не лише емоційний, але й багатообіцяючий, адже у розбудові громад на Україні потрібна допомога, а цю роботу я люблю.

До написання цієї статті мене запитали, що я думаю про громади УЄРЦ, яка їм потрібна допомога, і чим я можу допомогти. Для мене все ще важко написати свою думку про громади УЄРЦ, адже я не достатньо знаю ситуацію. Потрібен певний час, щоб зрозуміти її та культуру в цілому. Лише коли розумієш ситуацію, тоді можна давати поради, важливі для розбудови реформованих громад. Але, на мою думку, дуже

важливим для церков є бажана мрія розповідати про Божу милість для інших. Гадаю, що невеличкі громади УЄРЦ також мають таке відчуття. Причина не в тому, що громади невеличкі, а в тому, що люди навколо нас справді потребують спасіння від Бога. Без Господа Ісуса Христа вони будуть загублені назавжди. Можливо, ми ще не точно знаємо, як проводити цю роботу, але ми можемо молитися та міркувати над цим, щоб Господь показав нам найкращий шлях для досягнення людських сердець.

Інше запитання мені було задане про те, що я думаю про духовну ситуацію в Україні. Знову ж таки, я не можу дати оцінки цьому, адже минуло не багато часу з тих пір, коли я приїхав сюди. Гадаю, що Україна має всі можливості, аби бути багатою країною. Це було б добре для багатьох людей, адже на даний час у вас досить велика кількість бідних. Але, боюсь, що це може і відвести людей від істинного служіння Богу та від Церкви. Я роблю висновок про це з Голландії, адже коли люди стають багатими, їх більше не цікавить Бог. Вони вже мають свого бога чи ідола – гроші, що Ісус свого часу назвав мамоною. Можливо, я не правий, але це моє перше враження.

Надіюсь, що ми зможемо знайти шляхи порозуміння і підтримки одне одного як з боку місіонерської команди, так і з боку громад. Церкви в Папуа, де мій батько почав проповідувати Євангелію, інколи мали проблеми зі своїми «материнськими» церквами з Голландії. З одного боку вони вирости до незалежних громад, з іншого боку вони все ще потребували фінансової допомоги з Голландії. Ось така була ситуація. В Україні створюється схожа ситуація. Громади УЄРЦ є незалежними, але все ще потребують фінансової підтримки ззовні. Яким чином ми можемо знайти шляхи для підтримки один одного?

Вважаю за важливий крок те, що ми вже розпочали. Як місіонерська команда будемо відвідувати і допомагати церквам, якщо вони цього бажатимуть і проситимуть. Сподіваюсь, ми можемо підтримати один одного у вірі, надії та поширенні Доброї Новини. Сподіваюсь також, що гроші будуть відігравати лише незначну роль.

Коли я розпочав свою місіонерську роботу в Голландії, я читав проповідь на текст книги пророка Захарія 4. Після 8 років місіонерської праці, я ще більше відчув і зрозумів цей текст. Дуже добре, коли працюючи для Царства Божого, ми кожного дня можемо сказати в своєму серці: «Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот».

Пастор Хенк Дрост
м.Рівне

Народжена для польоту

П.С. Джон

- Ну, ходімо, - щебетала пташка.
- Хіба ти не можеш рухатися швидше? Там, на верхніх гілках, світить сонце. Звичайно, ти не зможеш піднятися високо, але, принаймні, відчувеш його тепло на своїй спині.

- Так, - погодилася гусениця, повільно повзучи по листочку і залишаючи після себе сітчастий лист. - Я обожнюю тепло, але навіщо повзти вище, якщо сонце іноді заглядає і сюди, під листя. Я повністю задоволена своїм житлом, та й листочки тут внизу дуже гарні.

- Листя?! - здивувалася пташка. - Якби ти тільки знала! Хіба тобі ніколи не хочеться яскравого сонячного світла, блакитного неба, співу птахів, білих хмарин і вітру?

- Не хочеться, люда, - відповіла гусениця, - хоча, все це має бути дуже приємним! Але я більше люблю зелене, ніж блакитне. А вітром я ніколи не захоплювалася. Що ж стосується дерев, що хитаються, то я віддаю перевагу твердій землі, так безпечніше.

Пташка засміялася.

- Нічого не вдієш. Гадаю, ти не можеш змінитися, - цвірінькнула вона. - О, яка я рада, яка я рада, що народилася з крильми!

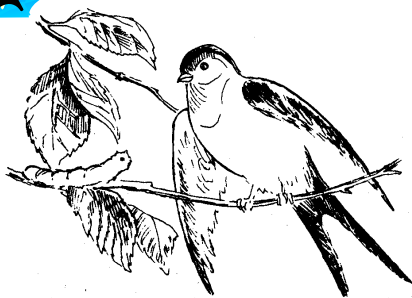
І злетівши на верхівку ясени, вона почала свою веселу пісеньку.

Гусениця підняла передню частину тіла і довго слухала.

- Крила! - бурмотіла вона. - Цікаво... Зненацька вона відчула велику втому і вагу у цілому тілі.

- Але я не народжена, щоб літати, ні для верхівок дерев, ні для блакитних небес, ні для широких просторів, про які вона говорила... Я навіть не маю уяби, який це все має вигляд. Я народилася повзати внизу і харчуватися листочками на невисоких рослинах і вважаю, що це теж непогане життя.

Вона продовжувала жувати листок, намагаючись відчувати повне задоволення, але перебувала в незвичайному неспокійному стані.

"Мабуть, старію, - подумала вона, - інакше я не була б у такому настрої... Ех, крила!.. Подумаєш?"

Раптом над нею почувся якийсь шум. Вона глянула і побачила метелика, який опустився на квітку. Його крильця були настільки прозорими, що крізь них просвічувалося сонце. Гусениця подумала, що ніколи раніше не бачила такого легкого і красивого творіння, затим із жалем усвідомила, наскільки в неї важке, незграбне тіло. Їй захотілося схватитися, але було пізно. Метелик помітив її і наблизився до сітчастого листочка. Захоплена прекрасним гостем, гусениця прошептала:

- Звідкіля ти? Я тебе тут раніше ніколи не бачила.

- Ти теж тут тимчасово, - засміявся метелик. - Ти народилася для світла, для польоту, для блакитного неба. Я прилетів розповісти тобі про це.

- Не розумію, про що ти говориш, - зітхнула гусениця. - Однак все ж, іноді в мене таке відчуття, ніби я як гість у цьому місці, що для мене призначене щось інше.

- Зараз ти не можеш мене зрозуміти, - відповів метелик, - але знаю, що невдовзі ти станеш такою ж, як я. Пам'ятай, що ти народилася не для того, щоб повзати, а щоб літати...

Метелик легко злетів на своїх крильцях і зник з очей. Гусениця залишилася одна, шкодуючи про те, що не має крилець.

Вона виткала навколо себе м'який кокон і перетворилася в лялечку. Сусіди гусениці думали, що вона померла, і дуже сумували за нею. Але вона не вмерла. Ні! Вона спала, довго спала.

Потім зрозуміла, що це зовсім не сон. Вона намагалася звільнитися від пута з такою силою, про яку і не підозрювала раніше, і нарешті кокон тріснув. Затим зробила ще зусилля і... стала вільною. Навколо світло, тепло, спів птахів. Здавалось, начебто вона заново народилася.

- О, я піднімаюсь, я летю! Так ось для чого я народилася колись. Народжена для польоту! - шепотіла вона. - Народжена для польоту!

І, широко розпростерши крила, вона легко полетіла за метеликом, щоб приєднатися до інших комах на сонячному лузі.

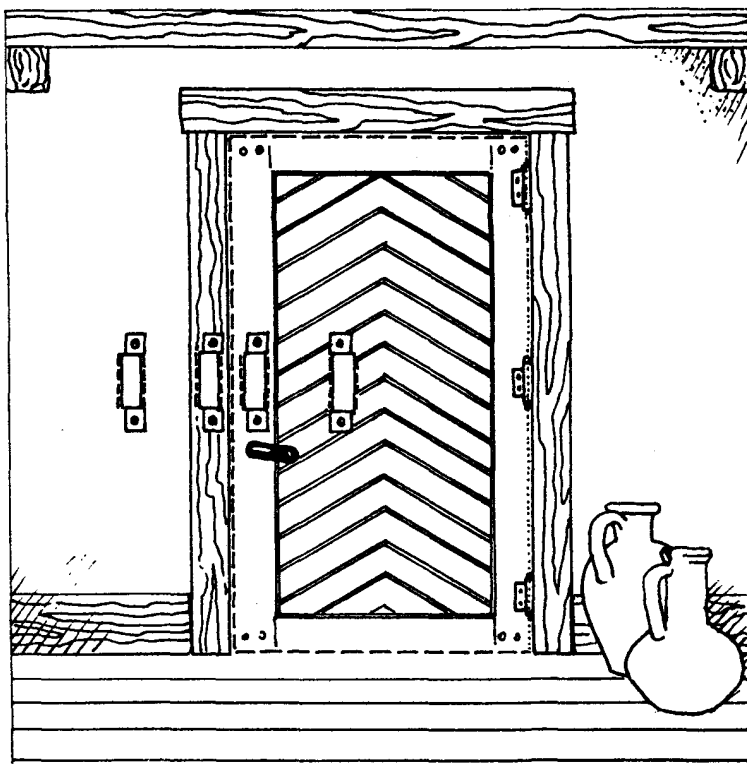
----- - **вирізати**
----- - **склеїти**

**Ісус
сказав їм:
"Мир вам! Як
Отець послав
Мене, і Я вас
посилаю!"
(Іван.20:21)**

Ми обмежені в пізнанні, тому не можемо знати, що таке досконалість. Але той факт, що ми не можемо уявити собі життя після смерті чи досконале наше тіло, не робить ці речі менш реальними. Живучи на землі, ми не в змозі бачити мільйони зірок і галактик, проте, ми знаємо, що вони існують.

Так існує і вічне життя після смерті, і ми народжені для нього!

Для роздумів: Ісус Христос - це поворотний момент в історії. Він помер, воскрес і явився своїм учням... тому смерть - це не кінець! Це початок нового життя!

Відношення Божественної святості та нашої впевненості у спасінні

	ХРИСТІАНСТВО	ІНШІ РЕЛІГІЇ
Святість Бога	Вважається абсолютною	Відкидається, применшується або ж просто нехтується
Основа для спасіння	Бог через Ісуса Христа дарував нам основу для спасіння	Людські зусилля
Степінь впевненості у спасінні	Повна впевненість	Впевненості немає

Відмінності між світовими релігіями

	Індуїзм	Буддизм	Іслам	Християнство
Вища реальність	Безлика сутність або багатобожжя	Бога немає. Є безособова сутність Будди.	Непізнаний Творець.	Творець, який явив Себе людям.
Природа людини	Ми божественні по своїй суті	Ми не існуємо як особистості.	Ми створені Богом, але ні в чому на Нього не схожі.	Ми створені Богом за Його образом і подобою.
Основна проблема людини	Неуцтво і карма не дають нам вийти з кола перевтілень в ілюзорному світі.	Пристрасті і карма не дають нам вийти з кола перевтілень у світі страждань.	Ми засуджені Аллахом за свою нездатність виконувати Закон.	Ми засуджені Богом за згріховне повстання проти Нього.
Спасіння	Спасіння від світу страждань шляхом знання, відданості Богу чи добрих справ	Спасіння від світу страждань через відмовлення від пристрастей (самотужки чи з Божою допомогою).	Спасіння від суду через слухняність Закону.	Спасіння від суду через віру в благодатне спасіння, дане нам Богом у Ісусі Христі.
Посмертна участь людини	Злиття з Вищою реальністю чи небесне блаженство в присутності богів.	Зникнення особистості, а з нею страждань і пристрастей.	Раї чи пекло	Небеса чи пекло.

Розпорядок служінь

Церкви з Реформованим віровченням можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги, 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-б Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: неділя, 10 год., Лісна, 71 Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: неділя, 10.00 Пл.. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 10.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул.. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул..Артема 38

**ВІДВІДАЙТЕ СТОРІНКУ
СВАЛЯВСЬКОЇ
ГРОМАДИ В ІНТЕРНЕТІ
WWW.UERC.HO.UA**

ХРИСТІАНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
м.Свалява, вул..Борканюка (біля муз.школи)
тел.80506665549
працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-16.00

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Мурза В.В.,
Пилипенко В.В., Молнар Шандор
НАША АДРЕСА:
вул.Визволення 164/1, м.Свалява
Закарпатська область, Україна, 89300
Телефон редакції: 8(03133)73061
e-mail: uerc@ukr.net

Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність – раз у два місяці

**Замість того, щоб нарікати на БОГА
за те, що ВІН не дає вам те, що хочеться,
краще подякуйте ЙОМУ за те, що ВІН
не дає вам того, на що ви заслуговуєте.**